

РЕШЕНИЕ

№ 2369

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 25.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **4938** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от А. А. Н. срещу отказ да бъде отменена заповед за отчуждаване, обективизирано в писмо №СОА23-ГР94-1181/1/31.01.2023г. на Столична община, по заявление на настоящата жалбоподателка.

С Определение от 12.06.2023г. на АССГ, второ отделение, 23т-и състав, делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание при предмет – оспореното писмо с характер на заповед заповед по чл. 29, ал.6 от ЗОС, като са конституирани страни – А. А. като жалбоподател, Кмета на Столична община като ответник и заинтересовани страни – Ю. С. и Вария В..

По искане за отвод от жалбоподателката, е направено такъв , по повод което делото е разпределено на настоящия състав.

Съдът намира, че страни по делото са жалбоподателя и ответника, като сподетя тезата, че писмото има характер на административен акт, с който се отказва отмяна на отчуждаване. Намира, че заинтересовани страни в производството не следва да бъдат конституирани, поради собственото право на лицата да оспорят писмото, издадено по заявление на жалбоподателката.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата на заявените основания и претедира разноските по делото.

Ответникът Кмета на Столична община се представлява от юрк Ю., която оспорва жалбата. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на

закона, намира следното:

Жалбата следва да бъде приета за допустима, като подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, неблагоприятен за жалбоподателката и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, поради следното:

С искане, входирано в Столична община №СОА23-ГР94-1181/09.03.2023г. А. А. е поискала започване на процедура по отмяна на отчуждаването на неин съсобствен имот № 68134.1932.747 по КККР, одобрени със Заповед № РД-18-68/02.12.2010г. на ИД на АГКК, на основание чл. 29, ал.6 от ЗОС.

На това заявление е отговорено с писмо, предмет на делото и имащо характер на отказ за отмяна на отчуждаването, при следните съображения:

Със Заповед № СОА20-РД40-104 от 20.11.2020г. на Кмета на СО е отчуждане ПИ с идент. №68134.1932.747 / застроен/, с площ 477 кв.м., заедно с находящите се в имота сгради. Предвид наличието на данни за спор за собственост относно част от отчуждавания имот, на основание чл. 29, ал.2 от ЗОС е предвидено част от обезщетението да се внесе по служебна сметка на Столична община. Заповедта е потвърдена с Решение № 3890/10.06.2022г. по АД 230/2021г. на АССГ, второ отделение, 32-ри състав, което съдебно решение е окончателно.

В случая безспорно е установено вписана искова молба, от което е направен извод за наличие на спор за собственост, като е прието, че с оглед липсата на компетентност по въпроса на органа, частта от обезщетението следва да бъде внесена по сметка на СО, както и да се изплати след влизане в сила на съдебно решение за установяване на собствеността.

Част от сумата е изплатена в законоустановения срок – 01.08.2022г. на А. А. по лична сметка, открита по служебен път, за което същата е уведомена списмо № СИС20-ПП00-36/25.08.2022г. от Директор Дирекция „Инвестиционно отчуждаване“ към СО, а останалата е преведена в законоустановения срок – към 01.08.2022г. по сметка на СО, като ще бъде изплатена на лицето – собственик след установяване на правата му за това по надлежния ред.

Посочено е, че е настъпил транслативният ефект на заповедта и имотът е преминал в патримониум на СО, за което е издаден акт за общинска собственост / АОС/ 3983/2022г.

По молба за отмяна на Решението на АССГ е образувано адм. дело №6659/2022г. по описа на ВАС, с Решение № 2237/02.03.2023г. по което е отхвърлена молбата за отмяна и е оставено в сила Решение № 3890 от 10.06.2022г. по АД 230/2021г. по описа на АССГ.

Издадена е заповед № РВТ22-РД48-1/12.10.2022г. на Кмета на СО за изземване на описания отчужден имот по реда на чл. 65 от ЗОС. С окончателно Решение № 4190/20.04.2023г. на ВАС по АД 325/2023г. е отменено предходно решение на АССГ и е отхвърлена жалбата ва А. срещу заповедта.

От изслушаната и приета по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява следното:

Сумата, която е следвало да получи А. Н. А. ва основание Заповед за отчуждаване № СОА20-РД40-104/20.11.2020г. е 266 646.18 лева, включваща главница от 262 777.71 лева и законна лихва към 01.08.2022г. е 3868.47 лева.

Сумата от 4/5 от посочената по-горе сума, която е следвало да получи лицето на основание същата Заповед е 213 317.11 лева, от които 210 222.17 лева главница и законна лихва към 01.08.2022г. 3094.94 лева.

Сумата, която е следвало да получи М. В. на основание Заповед за отчуждаване № СОА20-РД40-104/20.11.2020г. върху 1/5 от общия размер на обезщетението , цитирано по –горе/ е 53 329.27 лева , от които гланци в размер от 52 555.54 лева и законна лихвъ към 01.08.2022г. 773.73 лева.

Сумата, която е следвало да получи А. А., припадаща се ѝ се като съсобственик на 4/6 от постройките и единствен собственик на земята, ведно със законната лихва от 10.06.2022г. до 01.08.2022г. като единствен собственик на земята е 213 559.33 лева / 210 460.88 лева главница и 3 098 лева лихва/.

Алтернативно, по поставената задача от процесуалния представител на жалбоподателката е прието, че ако лихвата се изчисли до 25.03.2024г. / датата на откритото съдебно заседание/, то сумата възлиза на 255 495 лева / главница от 210 460.88 лева и лихва от 45 034.25 лева/.

Сумата, която е следвало да получи М. В. за 1/6 от постройките е 16 543 лева , от които 26158.41 лева главница и 385.11 лева лихва към 01.08.2022г, а към 25.03.2024г. – 31 755.56 лева от които главница 26 158.41 лева и лихва 5 597 лева към 25.03.2024г.

Сумата, която е следвало да получи Ю. С. за 1/6 от постройките е 16 543 лева , от които 26158.41 лева главница и 385.11 лева лихва към 01.08.2022г, а към 25.03.2024г. – 31 755.56 лева от които главница 26 158.41 лева и лихва 5 597 лева към 25.03.2024г.

На 01.08.2022г. е изплатена по служебна сметка на Столична община на името на А. А. сумата от 241 612.57 лева, а останалата сума от 21 165.44 лева е изплатена по служебно открита от Столична община сметка.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема:

Писмото е издадено от компетентен орган – Кмета на Столична община.

Същото съдържа мотиви, от които може да се изведе еднозначно волята на органа, че не намира основания за отмяна на отчуждаването, което би следвало да се приравнява на дължимия диспозитив, поради което съдът приема, че макар и да не е оформено като заповед, не противоречи на изрично предвидени изисквания за форма.

Не се установяват противоречия с административнопроизводствените правила и правилно е приложен материалният закон.

Искането, с което е сезиран Кметът на Столична община е свързано с преценка на наличието на основание чл. 29, ал.6 от ЗОС, които биха били предпоставка за отмяна на проведеното отчуждаване.

От нормата на закона, предписваща фактическия състав затова следва: Ако в 6-месечен срок от влизането в сила на заповедта по чл. 25, ал. 2 или на съдебното решение дължимото парично обезщетение не бъде преведено по сметка на собственика на имота, кметът на общината отменя заповедта за отчуждаването по искане на собственика.

Следователно, релевантно за изясняване на спора, е дали определеното и дължимо равностойно обезщетение по чл. 22, ал.1 от ЗОС е преведено по сметка на собственика на имота.

От данните по делото е видно, че с платежно от 01.08.2022г. по сметка на А. А. са преведени 241.612.27 лева като част от обезщетението / л.37 по делото/, а останалата сума до общо определеното обезщетение от 262 777.74 лева в размер от 21 165. 44 лева е наредена по служебна сметка на СО / л. 38 по делото/.

Не са налице предпоставки за отмяна на отчуждаването на имота.

Налице е извършено в срок плащане, доколкото решението за отхвърляне на жалбата срещу заповедта е влязло в сила на 10.06.2022г., като необжалваемо, а сумите по същото са преведени в цялост на 01.08.2022г., т.е. в предвидения шестмесечен срок.

Сумата, наредена на А. А. е била на нейно разположение още от момента на превеждането ѝ, за което същата е уведомена с нарочно писмо от 25.08.2022г. / л.36 по делото/. Усвояването на сумата от страна на отчуждените собственици е ирелевантно по отношение на изпълнение на задълженията на Кмета на СО. В случая, поради данни за наличие на спор за собственост върху 1/ 5 от имота, останалата сума от 1/ 5 от общата цена на определеното обезщетение е наредена на служебна сметка на СО, като лицето е уведомено, че след сдобиване с годен титул за собственост / т.е. след приключване на спора за това, заявен пред гражданския съд/, установеният собственик може да се снабди със сумата, след представяне на документ за това.

С последното са изпълнени задълженията на Столична община и е настъпил транслативният ефект на заповедта.

Поради това, както към момента на подаване на заявлението от страна на А., така и към момента на издаването на писмото, не са налице предпоставките на чл. 29, ал.6 от ЗОС за отмяна на заповедта, поради неизпълнение на задължението на СО.

Не се споделят доводите за ненастъпване на транслативният ефект на заповедта, поради липса на спор за материално право, а само наличие на иск по чл. 19 от ЗЗД, който не е вещноправен, а облигационен. В., аналогични възражения са заявени в производството по административните дела № 9532/2022г. по описа на АССГ и 325/2023г. по описа на ВАС, с решението по последното от които е разрешен със сила на пресъдено нещо и обвързваща сила на мотивите между същите страни така поставеният въпрос, а именно - вярно е, че по своя характер този иск е облигационен, но упражняването му и евентуалното му уважаване предполага настъпването на промяна в правната сфера на другата страна по предварителния договор, като по този начин тя ще бъде задължена да встъпи в окончателен договор, съответно да прехвърли собственост върху имота или съответната идеална част. Поради това следва да се приеме, че формулировката, дадена в чл. 29, ал. 2 от ЗОС обхваща не само вещните искове по Закона за собствеността, но и иска по чл. 19 от ЗЗД.

По тези съображения, жалбата следва да бъде оставена без уважение, а оспореното писмо – потвърдено.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да бъдат присъдени сторените и претендирани разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172 , ал.2, предл.2 и чл. 143 от АПК, съдът РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Н. срещу отказ да бъде отменена заповед за отчуждаване, обективизирано в писмо №СОА23-ГР94-1181/1/31.01.2023г. на Столична община, по заявление на настоящата жалбоподателка.

Осъжда А. А. да заплати в полза на Столична община сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните.

СЪДИЯ: